

I

<CONSTANTÍ CÈFALAS>

La flama d'Eros

Per encendre l'ardor entès del cor dels joves,¹
faré d'Eros el principi de les meves raons:
car ell, amb les seves raons, ablama una torxa.

2

ANÒNIM

Somiar és de franc

L'Estenelais que abrusa la ciutat i cobra a balquena,
la que arrenca l'or als qui la volen,
un somni me l'ha posada nua al jaç la nit sencera
fins a l'alba cara, satisfent-me de franc.
Ja no m'agenollaré davant d'aquella bàrbara, ni m'he de plànyer
a mi mateix, si tinc un somni que ja em satisfà prou.

3

ANTÍPATRE DE TESSALÒNICA

L'herald maleït de l'albada

Ha arribat l'albada, Crisilla, i el gall matiner fa estona
que anuncia i porta Eos envejosa.

Així et perdis, ocell envejós com cap altre, que em fas sortir
de casa per dur-me a la xerrameca inacabable del jovent!
Velleges, Titonos.² ¿Com és que a la teva companya Eos
l'has feta fora del llit tan de matinada?

4

FILODEM

Els secrets d'Afrodita

Ara que, amb rou d'oli, Filenis, has embriagat la llàntia,
confident silenciosa del que no es pot revelar,
vés-te'n! Car Eros és l'únic que no estima els testimonis
que respiren. I tanca la porta ben ajustada, Filenis!
I ara tu besa'm, Xanto..., i tu, llit que convides a fer l'amor,
de la dea de Pafos coneix-ne tota la resta.³

5

ESTATIL·LI FLAC

La llàntia voyeuse

Llàntia d'argent,⁴ confident fidel d'amors nocturns,
Flac va donar-me a Nape, la infidel;
ara mateix, vora el seu jaç vaig consumint-me mentre esguardo
tot el de vessall de passions vergonyants d'aquella noia
[perjura.
I a tu, Flac, durs neguits t'anguniegen i no et deixen dormir:
tots dos, lluny l'un de l'altra, cremem.

6

CAL·LÍMAC

Iuppiter ex alto periuria ridet amantum

Callignot jurà a Jonis que mai no tindria ni amat
ni amada més plaent que ella.
Ho jurà, però diuen de veres que els juraments d'enamorats
no entren a les orelles dels immortals.
I ara crema de passió per un noi, mentre que, de la pobra
poncella, com dels megaresos, ni cas ni compte.⁵

7

ASCLEPÍADES

El càstig de la llàntia

Llàntia, davant teu tres cops m'ha jurat Heraclea
que vindria, i no ve; llàntia, tu, si ets una dea,
castiga-la, aquesta malvada: quan tingui un amant a casa,
mentre juguen, apaga't, i que es quedi a les fosques!

8

MELÈAGRE

In uento et rapida scribere oportet aqua

Oh nit sagrada, oh llàntia, no vam escollir, tots dos, cap altre
confident dels nostres juraments sinó a vosaltres.
Ell jurà d'estimar-me, i jo, al meu torn, de no abandonar-lo
mai; en teníeu testimoni de tots dos ensems.
Ara, però, diu que aquells juraments han fet aigües,
llàntia, i tu el veus als braços d'altres.